

af c. 1,000 Pladsjer, for at naa et lignende Endemaal, men selv ved en saadan Forøgelse vilde Landet endda kun naa til at have 1 Anstaltsplads for hver 651 Indbyggere, medens Kjøbenhavns Kommune i Djebliffet har 1 for hver 293, altsaa forholdsvis mere end dobbelt saa mange. Antager man nu endog, at Antallet af sindspsyge i Forhold til Folketallet og Trangen til at fjerne dem fra Hjemmene er større i Hovedstaden end i det øvrige Land, saa antyder dog den anførte store Forstel i Forshningen med Anstaltspladsjer ligesom andre Underføgelser, som det vil føre for vidt at fremdrage her, at Fremtiden muligens vil stille endnu større Krav til Statsanstalterne end det, der udtrykkes ved det anførte Tal 3,000.

Dette Tal viser altsaa — ikke, hvad der for Djebliffet maa tilvejebringes, — men, saa vidt dette overhovedet for Tiden lader sig bestemme, det foreløbige Endemaal, som Staten bør stræbe efter i Omsorgen for sine sindspsyge. Den Opgave, der i Djebliffet frembyder sig til Løsning, er jo imidlertid den at imødekomme den nærmeste Fremtids Krav om Forøgelsen af Pladsantallet i Statsanstalterne, og Omfanget af dette Krav kan da i det væsentlige siges at være bestemt ved Erfaringerne fra de Aar, der ere forløbne siden Aabningen af de to ældste af Statsanstalterne i 1852 og 1857. Af disse Erfaringer fremgaar det, at der mindst hvert 6te Aar trænges til mindst 300 ny Pladsjer, naar ikke rent utaaelige Tilstande skulle udvilde sig, og saaledes vil det rimeligvis blive ved at gaa, indtil det Endemaal er naaet, hvor Tilgang og Afgang holde hinanden i Ligevægt. Den Hurtighed, hvormed største Delen af Middelfartanstaltens sidst tilkomne Pladsjer er bleven belagt, kunde dog tyde paa, at den anførte Erfaring maaste ikke ganske vil holde Stik i Fremtiden, og da det vilde være meget ønskeligt, om Befolkningen blev fkaanet for en Gjentagelse af de Besværligheder, der opstaa, naar Pladsmanglen i Anstalterne bliver følelig, bør man ikke slaa sig til Ro med, at der kun er gaaet 2 Aar siden den sidste Forøgelse af Anstaltspladserne, men straks tage fat paa Tilvejebringelsen af de næste 300 Pladsjer, saa meget mere som der jo vil kræves flere Aars Arbejde, før disse kunne blive færdige til Brug.

2. Hvor vidt kan enhver af Statens 4 Sindspsygeanstalter fyldestgøre de Krav, der stilles til den?

Fornøden Oplysning herom faas af de Skemaer fra de enkelte Anstalter, der have tjent til Grundlag for Udarbejdelsen af Tabel I, og som, forinden de undergik den Sp. 3243 omtalte Reduktion, jo omfattede alle de Ansøgninger, som enhver af Anstalterne har modtaget i de 8 Aar 1889—96, uden Hensyn til hvorfra de stammede, og uanset om de forud havde været indsendte til en af de andre Anstalter og her havde faaet Afslag. Tabel III, Sp. 3255, giver Hovedindholdet af disse Skemaer for de 3 Anstalters Bedkommende, der optage baade helbredelige og uhelbredelige; Tallene for de to Røn ere udeladte, da de ikke frembyde noget af Interesse ud over, hvad Tabel I har lært.

Tabel III viser da for det første, at Antallet af Ansøgninger i det store og hele har været tiltagende for Bordingborganstaltens Bedkommende, men derimod aftagende for de to andre Anstalter, der efter fra først af at have haft betydeligt flere Ansøgere end Bordingborganstalten, ende med at have færre. For Middelfartanstaltens Bedkommende kunne det første og det sidste Aar dog ikke ret tages med i Sammenligningen, da Aabningen og Udvidelsen af den i disse Aar har bevirket en forøget Tilstrømning af Ansøgninger, navnlig for gamle hengemte Tilfælde. — Den samme Bevægelse viser sig i Antallet af de akute Tilfælde $\circ$: de helbredelige, der baade absolut og relativt i Forhold til Ansøgningerne have været i rask Tiltagen paa Bordingborganstalten og i en, forholdsvis dog ikke fuldt saa stærk, Nedgang paa de to andre Anstalter. — Medens Antallet af uhelbredelige $\circ$: uhelbredelige optagne + afviste) har holdt sig saa godt som uforandret ved Aarhusanstalten, saa at dennes Nedgang i Ansøgninger alene falder paa de helbredelige, har der i Middelfartanstalten været Nedgang baade af helbredelige og uhelbredelige, men dog langt stærkere af de første; i den sidstnævnte Anstalt er Nedgangen i øvrigt vistnok til Dels tilsyneladende, idet Aabningen af Anstalten har gjort det første Firaars Tal saa meget høje. I Bordingborganstalten har der ligeledes været Nedgang af de uhelbredelige, hvilket dog sikkert skyldes den i sidste Firaar ret gennemførte Udvisning af disse. — Det vil altsaa ses, at Forholdet i de sidste Aar har været det, at der er blevet stillet stadigt større Krav til An-